

Womhaj Bóh!

Cizko 50.

10. dez.

Četnik 9.

1899.

Dzěrbi ke njedzelske łopjenka.

Wudawaju ƙo kóždu ƙobotu w Ssmolerjez knihicziščezetni w Budyšchinje a ƙu tam dostacž sa sčtwórtlětnu pšchedplatu 40, np.

2. njedzela adventa.

Rom. 15, 13.

Bóh wscheje nadzije napjeln waš se wschěm wješelom a měrom we wěrje, so bysčezje polnu nadziju měli pšches tu móž ƙwjateho Ducha.

Najlěpsche na ƙwěče, je něchtó wuprajil, je lubošč. Duž wschať móžemy dale wukładowacž a prajicž: Najnusnišche je wěra, najrjenšche pať nadzija, kotry čłowjeť nadziju nima? Kajke žiwneje bylo tajke čymowe, so hwěsda nadzije ƙo w nim nješwěczila? Džeczó ma nadziju, mlóda holza ma nadziju, staršchi maju nadziju. Dželaczer ƙo nadzija ƙwojeje mšdy, ƙwjec žnjow, wojat čzesče a dobyčza, pucžowat sbožowneho domojwróczenja. Žadny tať sbožowny, žadny tať njesbožowny njeje, so nadzije nje-měl. A tola, — njerunaja ƙo te semšje nadzije jeno pšche-husto wokólo ƙo mjetazym deřtam na možju, na kotrež ludžo wot rořlamanych kóžzow na ƙhwilu čzeťnu, jenož na mału ƙhwilu — ale bórny ƙo podnurja? Kať wjele nadzijow ƙo njedopjelnu — a na nje pšchindže ƙame sadwělowanje! Njeje nadzije, kotraž nješahanibi, „Sawěsče; to je ƙšchesczijanřka nadzija, wo kotrež našch adventřki text rěczi. Ƙšchesczijanřka nadzija je najrjenšche na ƙwěče.

1. Łóhko je pošnacž, čeho dla je ƙšchesczijaněj nadzija nuřna, i woprědka ƙama sa njeho. Ƙšchesczijan dyrbi bohobojasne živy byčž, to by pšcheczežki nadawť byl, hdy by Bóh ƙwoje ƙlubjenja njeďať, ƙlubjenja, kotrež wěrjazeho wutrajneho čzinja ƙrijedža w ƙwěče. Ƙšchesczijan

dyrbi ščerpilwje čzerpicž, nadawť, kotryž ƙo jemu jenož položi w pohladanju na kónž, na ƙrařnosč, kotraž na ƙwěrneho čzerpjerja čzaka. Ƙšchesczijan dyrbi rycžetřzy wojowacž, ale ščtó by to samóhł, bjes wěřtosče, so wón ščóncžnje dobudže? Ƙšchesczijan čze sbožnje wumrjecž, ale ščtó čžyl nutz hič do ƙmjertneje nozy bjes nadzije wěcžneho žiwjenja? — Wo nicžo mjenje nadzije potrebamy hladajo na ƙšchesczijanřku wořadu. Kať ratať ƙwoje ƙymjo wuřnywa žně woczakujó, tať duchowny we wořadže. Kóla je husto twjerda, ƙamjentna, polna čžernjom, bjes plóda ƙo džělo řda, ale my wěmy, so našche džělo podarmo njeje w tym Ƙnjeřu. Ščto pomha ƙobur ščoržicž na řky ƙwět, na wotpadnjenje wot wěry, na pšchibhwanje řlósčze? Njeje to wschitko přjedy prajene? Njeřku to te wichory, kotrež přjedy nalěčza pšchindu? Bóh dželaczerjom trjebacž nje-móže, řiž ƙu bjes řmužitósčze a nadzije. Prawiza Ƙnjeřowa dobywa. Nunje w našchim čzaku je tuta nadzija nuřna. — A wón, tón Ƙnjeř dobywa po ščerořim ƙwěče. Ƙšchesczijanřka nadzija wopřchija ƙwět a widži hižo pohanow řhodžicž w ƙwětle a narody ƙo wobrocžicž ř temu Ƙnjeřej. Ty njemóžeřch Wótczenařch wuřpěwacž bjes teje nadzije, so budža wschitke kraje čzesče Bóžeje polne, so jeho ƙraleřtvo pšchindže a so budže ƙo jeho wola řtačž w njebjěřach a na řem; my dyrbimy ƙo modlicž w tej nadziji, so žyle hubjene, hrěřčne a na řawjedženjach bohate žiwjenje kónž řměje a so je wěcžne wumóženje bliřko.

2. Šso prařcha, ščtó nam tu nadziju dawá. Wřchu nadziju, kotruž řebi řami čzinimy, njeře ƙmjercž

evangeliska zyrkej se swojim prědowanjom wo swobodnej hnadze w Skhrystuſku, jako nadziji hrěšnika! Dyrbjeli ſo my na swoje ſtutki ſpuſchjeć, ſchto dyrbjalo ſ naſ być? Schtož mamy dobreho na ſebi, njeje to dar Boži? Schtož pak darjene doſtanjeſch, na to ſo tola powolać njemóžeſch, kaſ by to twoja ſaſlužba byla. A ſmy dha my wſchitko činili, ſchtož ſamožachmy a dyrbjachmy? Ach, Bóh chyzł ſo ſmilicž, kelto naſ wobſkorzuje! Hdyž to ſłowo hnady nicžo njeje, potom je nimo ſe wſchey nadziju! Zako bęch hiſchće mlody, chyzchu mje w Stalskej katholickeho čimicž. Knježe, mój Božo, ja ſo tebi džakuju, ſo ja njeſhm do tych ſyczow ſchol; pſchetož hewak bych tu bjeſ troſchta ležal. Sawěrnje, dr. Marcin Luther je prawy evangelijon namaſal, ſo ſo wěrye do Seſom Skhrysta ſ hnady wobradži. Tejele hnady džeržu ſo ſ wobemaj rukomaj."

Gändelowe žadanje bęſche pſchezo bylo, ſo by móhl na ſmjertnym dnju ſwojeho ſbóžnika wumrjeć. Tole žadanje bu jemu dopjelujene. Čiſchi pjatk wuſny tónle ſwěrnny ſtam evangeliskeje zyrkwye čiſche te ſłowa ſchepſtajo: "Knježe Seſu, wſmi mojeho ducha horje! Ach daj mi ſ tobu wumrjeć a horjeſtanyć."

Tak wumrje wulki teho ſwěta, dolež do ſwojeho ſbóžnika wěryeſche a jeho hnadne ſlónčko jemu pſches ſmjertny dol ſwěćeſche. Maſch ſbóžnik ſaſo w lubym adventſkim čaſu k nam ſtupi, ſo by nam ruku podal, ja kotruž chze naſ wodžicž, pſches žiwjenje a wumrjeće. Sapſchimúnny ruku, ſo bychmy tež junu tak ſbóžuje wumrjeć móhli.

Něſchto k roſpominanju na adventſki čaſ.

Knježe, ſchto bych ja byl bjeſ tebe? Za njewěm; mi pak ſo ſyſchće, hdyž ſebi na to pomyšlu, ſchto ſu tyžazy a ſta bjeſ tebe.

Kaž malo móže ſo něchto ſam ja ſwoje wloſy ſ jenej wučahnyć, tak malo móže ſo čłowjeſ ſam wot hrěcha wumóž.

My ſmy wſchitzy w čěmnoſczi, hdyž naſ Bóh njewoła k ſwojemu prawemu ſwětlu, a njeje žana druha nadzija abo móžnota ſbóžny być, hacž hdyž ſchecziſjan na Skhrystuſka hlada, w kotrymž je ſmjercž podteptana, hrěch pſchewinjemy, ſatan pſchemóženy. Kotſiž evangelijon ſlyſcha a na njón poſluchaja, doſtanu wodacze hrěchow a wěćnu ſbóžnoſcž; kotſiž pak njewěrya, woſtanu w hrěchach a njemóža ſo ani pſches roſom, ani pſches mozy ſwojeje wole ſami wot hrěcha wofwobodžicž. (Luther.)

Mjeno Jeſuſ je ſbóžne: khorym je lékarſtvo, ſlabym ſylwoſcž, khdym pomoz, ſtudnym radoſcž, pſcheczeſchany ſchit, bludžazym ſwětko, pobožnym poſlad, hrěšnikam wučzeſ, mrežazym troſcht, jandželam troſcht — ale čžertam naſtróženje.

Ponižnoſcž je jena najwažniſchich počžinkow ſchecziſjanſtwa; wona je najluboſniſcha džowka wěry; ſdžeržeſka druhich počžinkow; draſta teho Knjeſa Seſom Skhrysta, w kotrejž wón khodžeſche na ſwěće wot ſwojeho ſaſtupjenja do ſwěta, hacž k tónzei, kotruž tych ſwojich woblecže.

Zona powjedacze wo ſwojim khorym mužu, ſo je wſchón njeměrnny byl a jejne žyle rěčenje nicžo pomhala njeje. Duž bęſche jej na dobo myſl pſchisla, ſchto jemu pobrachuje; wona bęſche prajila: Tebi tón Knjeſ Jeſuſ pobrachuje!" Na to bęſche ſo poſlakla a ſo wutrobnje modliła a jako bęſche k tónzei byla, bęſche wona prajila: "Zona to je derje čžinilo."

Sechernoſcž je přenja pſchicžina njeſboža.

Čępye je, ſ Jeſuſom pſlakacž, hacž ſe ſwětom ſo ſmjercž.

A Bohu klazaja ludžo, k čžertei bęhaja.

Eso powjeda, ſo pečolka, kotraž je něhdže měddawaze rōže namaſala, hnydom do kolčza wróćo ſleczi a ſwoje namaſanje wſchitkim ſwojim towarſcham ſjewi a nětko tam wſchitke hromadže po měd létachu. Njedyrbjeli tež my, kiž ſmy měd w ſkale Seſom Skhrysta namaſali, tole žohnowanje ſwojim ſobucžlowjeſkam ſjewicž

ſ tym, ſo my wuſnacže wo Seſuſkovej luboſczi wotpołožimy? Tam je doſcž ſa kōždeho, doſcž ſa wſchitkich a doſcž ſa wſchitke čžazy. Pōjće a džělcže ſo ſ námi! Schtož my w Skhrystuſku pytamy, budžemy ſtajnje namaſacž. Hdyž my nicžo nječamy, njebudžemy tež nicžo namaſacž. Hdyž chzemy malo, malo doſtanjemy. Hdyž chzemy wjele, namaſamy wjele. Hdyž chzemy wſchitko — je-li ſo proſcho pſchidžemy — namaſamy w nim, wſchitko, ſchtož pytamy: "Wſchitko je Waſche; Wy pak ſcže Skhrystuſkowi:"

Roſtacže je lékarſtvo duſche.

Lutherowa l. ſada 31. okt. 1517 rěfa: Hdyž naſch Knjeſ a miſchtr Jeſuſ Skhrystuſk praji: Čžinće pokutu! chze wón, ſo by žyle žiwjenje jeho wěryazych na ſemi ſtajna a njepſchewawaza pokuta bylo.

Wſchitke wězy ſu Bohu móžne, jenož jenićke niž: ponižnu a pokutnu wutrobu ſaſtorcžicž.

Pokutne pſalmy ſo ſe ſylſami ſapocžnu, ale ſlónčza ſo ſe ſradowanjom.

Dobrowólne ſmilne dary ſa wbohe hlódnue džěczi w Afrizy w Šerbach nawdate:

Dotal nahromadžene: 2002 hr. 56 np.

Š Budyſchinkſkeje woſady:	
S. ſ Pſchicwcziz	3 = — =
Rh. ſ	3 = — =
N. N. ſ Budyſchinka	3 = — =
N. N. ſ	2 = — =
Wudowa ſ Budyſchinka	3 = — =
Dwě pačerſkeje holzy ſ Budyſchinka	1 = — =
3 ſchulſke džěczi ſ Pſchicwcziz	2 = 50 =
Schulſke džěczo ſ Budyſchinka	1 = — =
Š Butečžanſkeje woſady:	
Š Meſchiz: R.	2 = — =
S.	2 = — =
Š Rodež: dž. G.	3 = — =
Š Blóžan: D.	8 = — =
L.	3 = — =
Š Wuježka: L.	1 = — =
Š Wadecz: P.	2 = — =
S.	4 = — =
Š Pomorz: B.	1 = — =
R.	1 = — =
R.	3 = — =
W.	1 = — =
Š Wóſborka: N. N.	— = 20 =
Š Kolwaſy: W.	2 = — =
Š Buteč: M.	3 = — =
Š N. Koporz: S.	2 = — =
Š Čžornjowa: N.	11 = — =
Še Zornoſyſk: Sch.	3 = — =
Š Wajiz: R.	— = 50 =
N. N.	— = 30 =

(1., 2. a 3. ſběrta 303 hr. 10 np.)

Š Wochožanſkeje woſady pſches knjeſa ſararja Hencžku	12 = — =
Š Wóſklicžanſkeje woſady:	3 = — =

Hromadže: 2089 hr. 6 np.

W mjenje wobohich hlódnnych džěczi praji džak

Gólcž, redaktor.

Daliſche dobrowólne dary ſa wbohe armeniſke ſyroty:

N. N. ſ Pſchicwcziz	1 hr.
Š Keticžanſkeje woſady pſches k. diafona Bogta:	
Njemjenowana ſ Njeſnarow	3 =
ſ Wuježda	10 =

Hromadže: 14 hr.

W mjenje wobohich ſyrotow praji wutrobnny džak

Gólcž, redaktor.